

vestnik

"MESSENGER" GLASILO ZVEZE SLOVENSKIH DRUŠTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XX, ŠTEV. 7

Registered for posting as a periodical — Category "B"

SEPTEMBER 1975

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
Postal address:
P.O. Box 83 — Caulfield, Vic., 3162
Telephone:
211-0314, 50-4463
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
20c
Annual subscription — letno:
\$2.00

ZAČETEK PRED 20. LETI

Slovenski
SLOVENE

VESTNIK
MESSENGER

SLOVENE I

VOL. VIII.

Melbourne - Sydney - Brisbane

Štev.: 1

VESTNIK

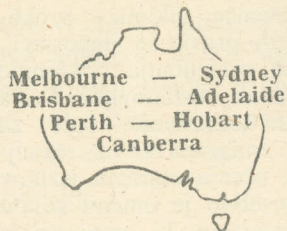
1. Sept. 1975

Slovenskega kluba v Melbourne

Poštni naslov: Slovenski klub, c/o Dresden Shop, 382 Chapel Str., Prahran

Letnik XII. 1967
VESTNIK

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

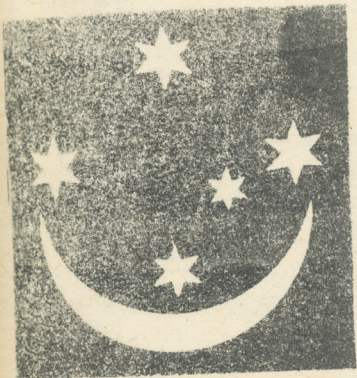

Slovenski

VESTNIK
SLOVENE MESSENGER
YUGOSLAV NEWSPAPER IN AUSTRALIA

ZVEZA SLOVENSKIH KLUBOV

VESTNIK
MELBOURNE

VESTNIK
SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

20 LET "VESTNIKA"

V septembru 1955 je izšla prva številka "Vestnika", glasila Slovenskega društva v Melbournu. 20 let je poteklo od takrat.

Spodobi se, da se napiše nekaj vrstic ob tej obletnici. Kako je lažje dobiti navdih za tak članek, kakor vrniti se v preteklost, v kolikor je to praktično mogoče. Privlekel sem na dan stare "Vestnike", vse od prve številke in jih pričel prelistavati.

Zgodovina Slovencev in njihovega društva v Melbournu je za vedno zapisana v tiskanih vrsticah "Vestnika" vse od preproste prve številke pa do danes. V njih se izražava vera v Slovenstvo, Slovenski narod, zavest skupne usode slovensko govorečih ljudi v tem mestu, tako oddaljenem od naše stare domovine. Skozi "Vestnik" opazujemo rast naše družine v Melbournu, od skromnih prvih početkov v St. Albansu do mogočnega projekta v Elthamu. Iz teh vrstic razbiramo, kako so se dvigale naše potrebe, kako smo šli skozi stopnje razvoja, kako smo uspevali, tavalili, omahovali pa zopet vztrajali pri še tako velikih zaprekah. Tu in tam črni robovi naznanjajo večno slovo od naših vidnih rojakov, tu in tam zasledimo ponosne opise o uspehu tega ali onega rojaka.

"Vestnik" je pričelo izdajati S.D.M. že kake pol leta po svoji ustanovitvi, čisto iz praktične potrebe. Odbor se je že takrat zavedal, da je za uspeh organizacije potrebno obveščanje članstva in da bo tiskana beseda, več ali manj redno izhajajoča, ta ki nas bo vezala v naših stremljenjih ter nam bo dajala priliko, da se med seboj bolje spoznamo. Daljnovidnost tedanjega odbora in uvidevnost ter vztrajnost vseh nadaljnjih, je omogočila, da je "Vestnik" izpolnil svoje poslanstvo. S.D.M. je danes tako močno in že pri življenju v ne mail meri po zaslugi "Vestnika".

Začetek je bil skromen. Saj ob tedanjih razmerah in ob takratnih sredstvih drugače nismo mogli. Zlatko Rome čigar pisalni stroj smo takrat uporabljali za društveno korespondenco je "odkril" nekje tip razmnoževalnega stroja, ki je zmanjšal društveno blagajno samo za kakih 20 funtov. Praktičen, lepo zločljiv in prenosljiv, toda zato primitiven in počasen. Muzejske vrednosti. Pripravili smo matrice, odnesli stroj v prostor za tedanjo trgovino Edija Polajnarja in po urah trdega dela in umazanih rok je bila rojena prva številka "Vestnika".

Od tedaj pa skozi dvajset let je "Vestnik" prebrodil različne faze: Od prvih primitivnih, na ciklosti razmnoženih letnikov je prešel v lično, v tiskarno tiskano obliko, ko sta prevzela uredništvo gospoda Jože Kapušin in Karel Kodrič. Po par letih smo se radi gmotnih razlogov morali zopet povrniti k temu, da ga tiskamo sami na ciklostil. Seveda smo tokrat že imeli električni stroj in svoje društvene prostore. G. Vekoslav Žerdoner pa je njegovo obliko obogatil z umetniško izdelanimi platnicami; drugačnimi za vsako številko.

Ko se je denarno stanje v društvu nekoliko zboljšalo smo se spet vrnili v tiskarno in pričeli "Vestnik" izdajati dvomesečno. V preteklem letu pa smo povečali njegov format in danes "Vestnik" izhaja mesečno kot glasilo Zveze Slovenskih društev Avstralije.

Prav dobro se zavedamo, da "Vestnik" še daleč ni tisto, kar bi bilo idealno in kar bi si želeli. Ne bomo zanikali ako bo kdo trdil, da je, z izjemo v času ko sta ga urejala gospoda Kapušin in Kodrič in z izjemo umetniških stvaritev g. Žerdonjera, "Vestnik" časnikarsko in kulturno na manj kot povprečni višini v splošno slovenskem merilu. Toda vrednost "Vestnika" — in to nam nihče ne more zanikati — je v tem, da je vztrajal v kljub vsem težkostim dvajset let. Da je v tem svojem vztrajanju vedno stremel, da ostane objektivno in patriotično navdahnjeno glasilo Slovenskega društva v Melbournu, neodvisno od tega ali onega ideološkega gledanja. Brez dvoma se je tu in tam morda naredila napaka, vendar je bilo glavno vodilo uredništva od samega začetka sem, da mora "Vestnik" služiti vsem Slovencem v Melbournu in tudi v Avstraliji, kolikor mu to pač dopuščajo gmotne zadeve lastnikov in sposobnosti urednikov.

Upajmo, da bo tudi v bodoče vodila vse sodelavce "Vestnika" ista zavest idealističnega požrtvovanja, ki je bila lastna vsem njegovim dosedanjim urednikom, dopisnikom in pomočnikom. Nadejmo se, da bo kot neopredeljeno glasilo vseh Slovencev Avstralije dosegel še večji ugled, večjo naklado, večjo podporo, več sodelavcev in bolj zadovoljivo novinarsko in kulturno višino.

M.P.

NAŠI POŽRTOVALNI PODJETNIKI

Naš dom na hribu v Elthamu izgleda veličastno sedaj ko je že pokrit. Sedaj šele pride do izraza lepota položaja in prav kmalu ga bomo lahko že pričeli uporabljati.

Za izdelavo ostrejša ima največjo zaslug rojak Janez Zemljčič, ki je nabavil potrebni material ter vodil delo. Njegovi uslužbenci pa so darovali delo, tako, da nas stane streha mnogo manj kot kar smo računali.

Lahko smo vsak dan bolj ponosni na sami sebe. Pomoč in delo naših podjetnikov in obrtnikov prekaša naša pričakovanja. Toliko jih je, da je težko navesti ime in doprinos vsakega posameznika, le

od časa lahko omenimo darove, ki najbolj padejo v oči. Toda to nikakor ne zmanjša vrednosti dela drugih ki je prav tako koristno in potrebno, čeprav ne tako vidno.

Ne bilo bi koristno in pravilno, da bi ocenjevali in primerjali veličino prostovoljnega dela in prispevkov tega ali drugega naših članov. Lahko rečemo, da ogromna večina pomaga kolikor more. Kdor pa ne more danes, pa se mu bo še v bodoče nudila prilika, da priskoči. Prepričani smo, da ga ne bo med nami, ki ga zgledi drugih pridnih rok ne bodo prisilili k aktivnemu sodelovanju.

PRVA SLOVENSKA RADISKA ODDAJA V SYDNEYU

V nedeljo, 20. julija t.l. smo Slovenci v Sydneyu prvikrat prisluhnili dvourni oddaji v Slovenščini. Nedvomno je bil to zelo velik dogodek za vse nas. Pred leti smo o taki oddaji lahko samo sanjali, upali in hrepeneli. Ko smo ji prvič prisluhnili ob uri nedeljskega kosila ali večerje, smo bili srečni. Naša slovenska beseda in pesem je tudi v Avstraliji le prišla do veljave. Ponosni smo in prepričani sem, da si takih oddaj še želimo. Vendar, nisem ne prva in ne zadnja, ki povdarjam, da ponos, želje in hrepenenja niso vse, da je vsakdo izmed nas po svojih možnostih poklican, da na kakršen koli način sodeluje in pri oddajah pomaga, pa četudi samo posodite plošče, ali pridete na dan z novim predlogom in svojimi željami. Le tako bodo slov. radiske oddaje res NAŠE, prilagojene za naš okus in naše razmere. Kako vam je ugajala prva oddaja? Se vam je zdelo, da je bilo pre-

več govorjenja in premalo domače glasbe, ali pa morda obratno? Ne govorite o tem samo s svojim prijateljem ali sosedom, pišite (na koncu navedem naslov) na našo slovensko oddajo, kritizirajte, prosite, predlagajte... Na dan z vašimi željami!!!

O prvi slovenski oddaji na radiu Sydney lahko osebno izrečem pohvalo vsem sodelavcem, kakor tudi obema spikerjema. Slovenci smo kritičen narod, a le priznajmo, prva, poskusna oddaja je bila DOBRA in sodelavci zaslužijo pohvalo ravno zato, ker je bila prva! Upajmo da ne bo ostalo samo pri poskusnih oddajah. Sicer pa, to je odvisno samo od nas. Izkažimo se da smo kulturni narod!

Danica Petrič

Naslov slovenske radiske oddaje:
Radio 22EA, Sydney, 2001, G.P.O. Box 3961 (Slovenska oddaja).

Na radio lahko pišete c slovenščini ali anglesčini!

PRVI PODPREDSEDNIK SLOVENEK

Na prvem javnem sestanku Odbora etničnih skupin za N.S.W. v Sydneyu je bil eden glavnih govornikov odvetnik, član N.O. za Slovenijo, g. Vlado Menart. Na tem sestanku so bili prisotni tudi predsednik vlade g. G. Whitlam, vodja opozicije g. M. Fraser in svetovalec vlade za zadeve imigrantov g. A. Grassby. Sestanek se je vršil 27. julija t.l. in prisostvovalo mu je okoli 600 delegatov, ki so predstavljali 40 etniških skupin in 700 organizacij.

G. Whitlam je v svojem govoru pozdravil ustanovitev Sveta etničnih skupin. Dejal je, da sta si obe glavni politični stranki soglasni v tem, da je treba skrbeti za dobrobit emigrantov. Povdaril je, da se je v Avstralijo priselilo od leta 1946 dalje 3 milijone ljudi. Dvajset odstotkov prebivalstva Avstralije — vsak peti — je bil rojenih preko morja. Ena četrtnina šestih milijonov otrok rojenih v Avstraliji od konca vojne sem imajo enega ali oba stariša, ki sta rojena preko morja.

Nadalje je Prime minister naštel nekaj ukrepov, ki jih je sedanja vlada sprejela in ki so v dobro vseljenec, kot na primer: Poskusne radio postaje z vseljence, ukinitve preklica državljskih pravic in deportacij, prenos pravice prejemanja pokojnine v drugih državah, ustanovitev Sveta za prevode in tolmačenja, šole za usposabljanje emigrantov za učiteljsko pomoč in učenja etničnih jezikov v šolah. Še posebno je omenil zakon o rasni diskriminaciji, ki prepoveduje bilo kakšno rasno razlikovanje.

G. Vlado Menart, ki je zastopal južno slovanske skupine je v svojem nagovoru naglasil, da je bila politika popolne in čimprejnjše asimilacije, ki so jo avstralske vlade prejšnjih let imele v odnosu do etniških skupin, popolnoma nepravilna in je rodila ravno obratne rezultate, kot so jih vlade pričakovale. Rekel je, da so sedanje oblasti to spoznale in sprejele politiko integracije narodnostnih skupin v način avstralskega življenja, vendar pa so praktično v tej smeri storile ničesar ali pa prav malo.

Povdaril je, da je bistveno za ohranitev etničnih kultur, da ima vsak otrok emigrantskih starišev možnost naučiti se njih rodnega jezika.

Nadalje je dejal, da je razveseljivo videti, da sta se obe veliki politični stranki pričeli zavedati pomembnosti etniških organizacij in da nahče ni delal tako trdo na sprejetju tega koncepta kot bivši minister za migracijo g. A. Grassby.

Omenil je tudi, da predlagani Svet etničnih skupin ne bo nikakršna etniška vlada, nego le forum za povezavo vseh etničnih organizacij in da bo v njem vsaka skupina imela enako mo-

čan glas pa naj bo še tako maloštevilna. Ta Svet bo neodvisen od vlade, političnih strank ali drugih ustanov, kajti le kot tak bo lahko pravilno in najbolje služil svojemu namenu.

G. Menart je bil kasneje izvoljen za prvega podpredsednika Sveta etničnih skupin v N.S.W.

NAŠ ROJAK — KANDIDAT ZA SENAT

Liberalna stranka v N.S.W. je izbrala za tretje mesto na listi svojih kandidatov za senat v Canberri gospoda Milivoja Lajovica iz Sydneya.

Po rodu iz Ljubljane, iz znane slovenske rodbine, je g. Milivoj Lajovic poznan med rojaki, kot velik rodoljub in dolgoletni delavec v Liberalni stranki, v kateri je dosedaj imel že več prominentnih mest.

Kot tretji na listi liberalnih kandidatov za N.S.W. ima veliko možnost, da bo postal prvi povojni vseljenec, ki bo zasedel mesto v Avstralskem parlamentu. Brez ozira na naše odnose in simpatije do te ali one politične stranke, kot Slovenci smo vsi lahko ponosni na edinstven podvig tega našega rojaka in mu želimo še nadaljnjih uspehov v njegovi karieri v pričakovanju, da mu bodo interesi Slovencev še vnaprej vedno pri srcu.

DAROVI ZA NAŠ CENTER

Prispevki za Center v Elthamu prejeti od prejšnje številke "Vestnika":

M. Šustarčič	\$50.00
M. Svetina	100.00
S. Debelak	5.00
I. Kovačič	20.00
S. Jernejčič	100.00
A. Meyer	200.00
D. Polh	85.00
F. Vogrin	100.00
I. Erjavec	30.000
J. Gelt	50.00
F. Mesh	4.00
F. Grl	50.00
J. Bole	150.00
L. Labuda	200.00
L. Sterle	150.00
Neimenovani	1000.00
S.D.M	1000.00
Balinarska sekcija	75.00

Pismo, ki ga je priložil eden naših rojakov, zgoraj navedenih darovalcev, kateri živi v Južni Avstraliji se glasi:

"Prilagam vam skromno vsoto za par komadov opeke. V zadnjem "Vestniku" sem videl sliko naprednega grajenja za našo narodno kulturo in razvedrilo. Le korajžno naprej do končne ureditve.

I.K."

POPOTNIK S HRIBA DOLI PRIDE...

Tokrat se sigurno ne oglašam sam, dobil sem tekmeča, ki s hriba gori pride? Kako se s hriba, ki je največja točka še gori gre, pa mi res ne gre v glavo. Mogoče je moj tekmeč mislil, da na hrib gori gre ali, da z doline gori pride — sicer pa je danes v tako napredni tehniki tudi vse možno. "Ali ta Vaš popotnik bo pa vedno s hriba doli prišel in Vam poročal o naši mali hriboviti Sloveniji".

FESTIVAL V ELTHAMU

Prijetno in kar toplo zimsko sonce je milo božalo v soboto devetga avgusta naš sveže puhteči Slovenski hrib. Že ob pol deveti uri, ko je popotnik prispel tja gor do Koroščeve kočice s svojim majhnim železnim konjičkom, so se zbirale že prve skupine naše Slovenske mladine. Na ta dan smo bili povabljeni od Elthamske občine, da prisostvujemo v povorki Elthamskega občinskega festivala. Do devete ure, ko smo krenili proti zbirališču se je nabralo okoli trideset zalih Slovenskih deklet in fantov v narodnih nošah, da prvič od našega prebivanja v Elthamu pokažemo lokalnemu občinstvu del našega Slovenskega bistva in predstavimo njim našo narodno muziko in pesem.

Završčalo je po Elthamskih ulicah, ko so se prvič v povorki pojavila Slovenska dekleta z rudečimi nageljčki, dekleta pa so spremljali naši fantje, ki so ponosno udarjali s škornji po tlaku, ki smo ga do takrat čutili samo pod avtomobilskimi kolesi na potu na hrib. Ni bilo ne konca ne kraja izpraševanja kdo so ta lepa mladina in mlada muzična grupa. Lokalnim ljudem smo pokazali, da smo kot integrirani novodošleci pripravljeni pomagati na njihovem kulturnem in prosvetnem polju, da pa hočemo obdržati preko svoje mladine našo lastno tradicijo, gojiti med njimi na našem hribu svoje lastne navade in običaje in s tem obogatevati novo adoptirano domovino.

Mi Slovenci tukaj v Avstraliji smo zelo ponosni na našo preteklost, posebno pa smo ponosni na to, da bo ta preteklost še očuvana, ko nas ne bo več, potem naše mladine. Kako lepo je bilo gledati tako zala Slovenska dekletca in fante, ko so s ponosom predstavljali nas, naše delo, naš napor, naše želje. Vam mladim ljudem stokratna hvala za tako lep nastop. Veseli nas pa tudi, da smo na tem koščku lepe pokrajine, tako podobne naši stari domovini dobili del naše Slovenske tradicije z mladim ansambлом "Drava". Pet mladih Slovenskih fantov, ki še vsi obiskujejo šole, je ustanovilo majhen ansambel, ki nam posebno na našem Slovenskem gričku skoraj vsako nedeljo pričara nazaj del naše, tako ljubljene Slovenske pesmi in muzike. Dosti pa se nas večkrat zavrti dosedaj še v Koroščevi kočici ob njihovih lepih poskočnih zvokih. Tebi, dragi John Zemljčič, in Tvojemu quintetu naj danes v imenu vseh izrekam toplo zahvalo in upam, da bomo v kratkem času imeli možnost predvajati Vašo glasbo na Slovenskem radiju.

K gornjim Elthamskim slovesnostim naj pristavim samo še to da je predsednik Elthamske občine gospod Alister Knox pristopil po povorki k meni in mi dejal "Najlepša Vam hvala za Vaše sodelovanje, poznamo Vas sedaj bolje in vemo s kom imamo opravka".

USPEŠNA ZABAVA

Še isti večer pa je Slovensko staro in mlado napolnilo "Broadmeadows" mestno dvorano do zadnjega kotička in se vrtelo do zgodnjih jutarnjih ur ob zvokih "Snežnika" in "Drave". Slovenske kuharice, ki so tako lepe, kot je njihov produkt izvrsten pa so nam polnile prazne želodce z domačimi dobrotami. Blagajna našega društva pa je isti večer bila povečana za preko tisoč šesto dolarjev, tako potrebnih našemu razvoju na hribu.

DOM POKRIT

Teden prej in še nedeljo pozneje so pridne roke Slovenskih delavcev pod vodstvom gospoda Janeza Zemljčiča pokrile prvi del našega projekta. Naša dvorana je dobila streho in s tem dokončno obliko. Veliko je delo in z besedami nepoplačljivo, ki ga je Janez Zemljčič vložil v ta del našega razvoja. Povem naj samo to, da je njegov doprinos samo ta dva dneva bil vreden eden in pol tisočaka avstralskih dolarjev. Ne omenjam rad posameznega nas vseh ali preko tako velikega doprinosu je težko preiti. Vem, da imamo več takih Zemljčičev med nami in ko bo prilika sem prepričan, da bodo stopili na dan.

PROSTOVOLJNO DELO

Povabili so nas na splošno prostovoljno delo za soboto in nedeljo 16 in 17 avgusta. Četudi so prva povabila prišla v naše roke šele dan ali dva dneva kasneje se je v soboto zbralo 20 in v nedeljo 36 prostovoljcev na našem hribu. Urediti moramo sanitetne in zdravstvene naprave, da bomo lahko čimprej prišli do zaključnega stanja naše dvorane in da bomo lahko imeli prvi inspekcijo glede dovoljenja za točenje alkoholnih pijač.

V soboto, ko smo spravljali na mesto tisto veliko betonsko kad, ki bo uničevala dobre naše pridne gospodinje in previše sladke kapljice sta pokazala svojo moč oba špilarja, Branko, Peter Krnel in dva Jožeta Turka, starejši in mlajši. Markič pa je strokovno dajal svoja navodila Hrvatini, Kalčeviću, Plutu in Kalistru. Peter Mandelj, ki nam je kot novi član gradbenega odbora izdelal plan dela za bodočih šest mesecev, pa je z neumornim gradbenikom Jože Golenkom napenjal mišice v družbi Smrdelja, Škrlja, Udovičiča, Mira, Razboršeka, Polha in Maksa, nestorja našega dela.

V nedeljo pa se je gornjim dvajsetim pridružilo še veliko število drugih pridnih Slovenskih rok. Našemu živinorejcu Francu Težaku, ki ga celo v Sloveniji poznajo pod tem imenom, pa so pristopili na pomoč še poleg Urbančiča,

Vizintina, Hajeka in Brgoč še Janez Dolenc, Kristan, Podgorčič in Alek Kodila. Stanko Česnik in Jože Brgoč pa so pomagali zidarju Ašenbergerju s Stojanom in Vergiljem ravnati težka zemeljska izkopavanja. John Zemljčič, Branko, Martin in Franc Gomizelj so pa merili svoje sposobnosti na strokovnem kot težaškem polju z Peter Mandeljom, Kalistrom in Maks Hartmanom.

Ko je popotnik nagovoril navzoče za časa zasluženega Slovenskega kosila jim je istočasno z zahvalo tudi izročil ček za tisoč dolarjev, dar Slovenskega pleskarja s toplo željo za uspeh našega Kulturnega in Razvedrilnega centra. Papir sigurno ne more sprejeti našega občutka ob tistem trenutku, ko so se žuljave roke združile v toplem aplavzu. Sončni žarki so prodirali skozi okna Koroščeve kočice in dvigali naša srca v zahvalo Slovenski dobrodušnosti in narodni zavesti.

SLOVENSKA ŠTUDENTKA V USA

Na hribu mi je isti dan Vera Koroščeva, ki je bila dežurna kuharica pri povedala ponosno zgodbo svoje hčerke Suzi, ki jo vsi dobro poznamo. Suzi Korošec, ki je letos dosegla starost sedemnajstih let, je postala ameriška stipendistka v American Field Services. Sto in petnajst študentov in študentk je bilo poslanih v USA kot izmenjava za ondotne študente. 26 jih je odšlo iz Viktorije. Suzi bo v Ameriki končala srednje šole v Connecticut, New Haven school in stanovala pri hišnih starših v tej pokrajini. Prvo pismo, ki ga je gospod Bagnall, hišni oče, napisal je bilo polno laskavosti o kvaliteti in dobri morali Slovensko-Avstralskega dekleta. Tudi smo zelo ponosni, da je Slovensko dekle, našega hriba, hčerka enega naših velikih Slovencev v tukajšnji deželi doseglo takšno priznanje. Pridružujemo se čestitkam vseh drugih prijateljev, ki jih ima Jaka toliko in želimo Suzi prijetno in uspešno leto na ameriškem kontinentu.

V nedeljo 24 avgusta pa je v polno nabiti planinski koči velika večina naših članov poslušala izvajanja odbornikov SDM, ko so podajali svoje dvo-meseno poročilo o napredku in delu na našem hribu. Dokončno delo je bilo planirano za parkališče, otroško igrišče, mladinski športni del pa bo dobil dokončno obliko.

V naslednjih dveh mesecih, ki bosta odločilna za našo dovršitev dvorane rabimo še veliko prostovoljnih rok, rabimo Vas, dragi rojaki, da nam pomagate, da tako predstavimo ne samo naši Slovenski, toda tudi Avstralski javnosti naše dokončno delo in naš velik podvig v čim lepši obliki in dovršenosti. Od nas samih je odvisno kako bomo vsem drugim pokazali del naše Slovenske dejavnosti in da bo sad našega dela in napora čim veličastnejši.

Ko popotnik dokončuje te tokratne vrstice mu je ravno prišlo na uho, da je hribček danes v nedeljo 31 avgusta zopet oživel. Čez trideset prostovoljnih Slovencev je zopet prišlo za kramp, lopato i nmotiko, nadaljevali so to, kar smo započeli pred več kot dvema leti, eni na tem drugi na drugem polju, vsi pa za isti in edini cilj, postaviti Slovenstvu v Elthamu, va naši "Mali Sloveniji" nesmrten spomenik poznejšim rodovom, naše narodne zavesti in ljubezni do lastnega naroda Slovenskega.

Popotnik se bo še oglasil . . .

POKAŽIMO KAJ ZNAMO!

Ob slavnosti pokritja doma nameravamo prirediti razstavo narodnih vezenin in drugih izdelkov naših umetnikov in rokodelcev. Pomislite če imaste kaj, kar bi bilo vredno razstaviti; vaše izdelke ali pa	vrednosti, katere ste dobili iz stare domovine. Knjige, slike, lesni izdelki, vse bo prav prišlo, da povečamo pestrost tako razstave.
---	---

OBVESTILA SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

21. septembra 1975:

Balinarska skupina S.D.M. bo priredila PIKNIK v nedeljo 21. septembra popoldne za svoje člane in prijatelje. Vstop za nečlane SDM bo \$2 na osebo, člani pa se bodo morali izkazati z iskaznico SDM ali pa ključnim obeskom. Dobiček te prireditve je namenjen za pokritje balinišč.

26. oktobra 1975:

LIKOF — ob zaključku glavnih zidarskih del na klubski zgradbi v Elthamu bomo imeli v nedeljo 26. oktobra. Ob tej priliki bomo imeli natekmovanje za najboljšo doma pečeno pecivo, najlepšo vezenino in najzanimivejši predmet iz stare domovine. Naš naraščaj pa bo verjetno razstavil svoje risbe in slike. Podrobnejši program bo še objavljen.

16. novembra 1975:

REDNA LETNA SKUPŠČINA SDM se bo vršila v nedeljo 16. novembra v društvenih prostorih v Elthamu s pričetkom ob 2h popoldne.

6. decembra 1975:

MIKLAVŽEVANJE SDM v Broadmeadows Town Hall-u.

26. decembra 1975:

ŠTEFANOVANJE IN PIKNIK na naši zemlji v Elthamu.

31. decembra 1975:

NOVOLETNI PLES v naši novi dvorani v Elthamu.

6. marca 1976:

PUSTNI PLES — "Moomba ball" v Broadmeadows Town Hall-u.

3. julija 1976:

LETNI PLES SDM — "Annual ball SDM" v Broadmeadows Town Hall-u.

PRVI SLOVENSKI DOM V SYDNEYU

DROBTINICE IZ NAŠE SYDNEYSKE DRUŽINE

Mislim da je v Sydneyu le malo slovenskih rojakov, ki ne vedo za naš slovenski hribček, ali našo "farmo", v Horsley Parku in da jih je še manj, ki bi ne vedeli, da se na tem lepem hribčku na veliko gradi, da je tam vse dni živahno. In vendar so še rojaki, ki so daleč od naše slovenske skupnosti in o našem življu vedo malo ali nič. Če jih bo dosegel naš časopis naj bo ta zapis namenjen predvsem njim. Pa tudi tistim rojakom, ki z radovednostjo ogledujejo zdaj še gole zidove našega novega doma. Često slišimo vprašanje: "Kdaj bo otvoritev, kdaj bomo zaplesali v zares naši dvorani?"

Takole je: 10. avgusta smo pričeli z zaključno fazo prve stopnje gradnje, ali bolje rečeno, s položitvijo gornje betonske plošče (ki bo začasno "streha" doma, pozneje pa, ko bomo začeli z drugo stopnjo gradnje, pod v gornji etaži, kjer bo večja dvorana, kot ta spodaj, ki nam bo za začetek služila v vse namene, pozneje pa bo le razvedrilni center, kuhinja, skladišča, ter stanovanje za oskrbnika.

V teh dneh, ko to pišem, polagajo naši delavci železne opornike in vlijejo beton za gornjo ploščo. Oporniki, ki bodo to ploščo držali morajo biti nastavljeni najmanj 30 dni in ko jih bodo odstranili, se prične notranja ureditev prostorov v grobem pomenu besede. Najprej bosta naša zidarja, Toni Laznik in gospod Čolnarič vtila cementni pod, na katerega pridejo nato še lične ploščice. Istočasno bodo naši mizarji vložili v stavbo okna in

vrata. Nato ko bo pogled na našo hišo že mikavnejši, pričnemo z notranjo opremo kuhinje, dvorane, toaletnih prostorov in skladišč. Na vprašanje kdaj bo otvoritev in prvi ples v našem PRVEM SLOVENSKEM DOMU V SYDNEYU, ni več težko odgovoriti. Odborniki zagotavljajo, da bomo Novo leto že pričakali v naši lastni dvorani, kar bo tudi najprimernejši čas za otvoritev DOMA in tudi najlepše darilo vsem starim članom Društva, kakor tudi odbornikom, ki so se dolga leta trudili. K vsemu je treba še omeniti, da s tem dela in skrbi še ne bo konca. Potrebno bo še urediti okolico doma, športna igrišča, dokončati plavalni bazen, urediti park in tenis igrišče, urediti nasade cvetličnega grmičevja, ter . . . dokončati dom do zadnje, druge stopnje. Kdaj bomo to dosegli, danes ne morem reči, kajti ni odvisno niti od odbornikov Društva, niti od posameznikov, pač pa je odvisno od nas vseh: Koliko bomo znali priskočiti na pomoč (in pomoč je vedno potrebna, kot je bila potrebna pri gradnji slovenske cerkve!) in kot skupnost med seboj sodelovati.

Za konec naj še omenim, da so odborniki v mesecu avgustu uredili zadevo v vezi z zaupniki za našo zemljo (ki so začasno bili postavljeni že pred mnogimi leti!) in da je zdaj zemlja uradno prepisana na sodišču kot NAŠA SKUPNA LASTNINA. Torej je hribček v Horsley Parku res naš, kakor je naš DOM in vse kar bomo na naši zemlji v bodoče še že-

leli dograditi. In naj ponovim, kot je povdaruil predsednik SDS, Dušan Lajovic, dom in slovenska zemlja nista namenjena samo moškimi ali ženskam, pač pa slovenskim DRUŽINAM, ki naj v svojem prostem času na naši "farmi" najdejo vse, kar jim je za razvedrilo in počitek potrebno. Samo svež zrak in nekaj zelenja še ni dovolj. Zdaj smo tik pred tem, da se preiselimo v novo hišo in trudimo se, da bomo znali nanjo paziti, ter da bomo vanjo radi prihajali in da bomo na to kar je NAŠE znali biti ponosni!

Čeravno nepoblaščen, se kot poročevalec oglašam na vas z APELOM: SODELUJTE PRI GRADNJI IN DARUJTE PO SVOJIH MOČEH, kajti če stari pregovori še drže, potem si zapomnimo: na žulje svojih rok smo ponosni in kar ustvarijo naše roke, iste roke ne bodo podirale, pač pa budno pazile in bedele nad našo lastnino. Slovenci smo majhen narod, zato bodimo složni in v odnosih prijateljski. Naj se naša sloga iskaže v skupnih akcijah, da nas nekoč ne bo sram, češ kaj vse imajo in kaj vse so dosegli manjši narodi in kaj imamo mi. Čeravno majhni in maloštevilni, bodimo VELIKI! Tekmujmo z Melbourne, kdo bo prej pod streho, v svojih prostorih, ter kdo bo več daroval. (In pokažimo enkrat Canberri in Adelaidi, da tudi v Sydneyu kaj zmoremo). Bratje podajmo si roke . . .

Iz Sydneya vas pozdravlja, (tista, ki bi rada prva zaplesala v novem domu . . .)

Danica Petrič

VSI NA KOLINE!

Da, vsi na koline, tako je bilo vabilo Slovenskega društva Sydney, v nedeljo, 17. julija. In zaščemelo nas je v nosovih. In oglasili so se spomini. Kje je že čas, ko sem pri babici držala prašiča za rep, (da ne uide, kot me je "farbal" mesar!). In kje je že čas ko smo vsi v vasi vedeli, pri tej in tej hiši koljejo, na koline smo vabljeni. To je bilo v zimskom času, največkrat okrog Božiča. V Avstraliji pa so letni časi in vreme nasploh postavljeni na glavo, pa smo na koline šli v juliju, po tukajšnjem koledarju pozimi. No, pa saj ni važno, šli smo, ne, peljali smo se in še preden smo vstopili v hišo v Horsley Parku smo "zavohali". . . aha, krvavice, pa kisko zelje. Kako nekaj domačega! V domovini sem včasih stokala, da mi ze-

lje že z reber visi, tu pa komaj čakam da pride na mizo. Kar je doma domače NI DOBRO, kar je v tujini domače JE ZELO DOBRO! Ali smo ljudje "mahnjeni".

Za ples in razvedrilo so nam tisto lepo nedeljo igrali "ANDREJČKOVI FANTJE", ter kljub temu da je plesišče na prostem bilo polno, na bališču ženske nismo prišle na vrsto. Na vseh štirih stezah so nam "gospodje" pojasnili, da se pripravljajo na veliko tekmovanje med slovenskimi klubi (ali se tudi v Canberri, Melbourne, Adelaidi, Brisbanu, pripravljate ali je to samo "finta" in dober izgovor naših moških?). Kakorkoli že, zbrana elita ženskih navdušenk nad balincanjem je s povešenim nosom odšla godrnjaje, češ da Slovenci

že niso kavalirji, pa sploh in oh . . . Tudi pri bilijardu nismo imele sreče, moški pravijo: "Saj ne znate, samo palice boste polomile . . ." "Hm, kako naj pa znamo če nimamo prilike 'trenirati' kot moški trenirajo balinanje". No, zamerile nismo, kajti vse smo hitro pozabile na "nekavalirstvo" ko smo dobile kavalirje pri plesu in ko smo na krožnik dobile koline . . . Saj končno smo tudi prišli na koline!

In za konec naj rečem, bilo nam je prijetno, naplesali smo se, skupaj zapeli, ter v ponedeljek je bilo lažje iti na delo, kot običajno ob ponedeljkih, kadar smo nedeljo preživeli prazno in pusto, brez doživetij. Je pač v našem življenju že tako, da smo željni sprememb in družbe.

Danica

GASILSKA VESELICA

Gasilske veselice v domovini so običjno v poletnem času in so to smešno ime dobile samo zato, ker se resnično odvijajo pred gasilskimi postajami, tam pa verjetno zato, ker imajo največ prostora in za tisti dan odpeljejo svoje rdeče avtomobile, da naredijo prostor odru, mizam, kuhinji. Slovenci radi pojemo, plešemo, tudi pijemo, kar nam ni ravno v ponos, a taki smo in tudi svet nas ni spremenil. Gasilsko veselico (brez požara in gasilcev!) je Slovensko društvo Sydney, organiziralo 10. avgusta. Naši mladi godci — "MAVRICA" so za ples sicer zaigrali šele ob 3. uri popoldne, kar lepo število rojakov pa je na naši zemlji "parkiralo" že v času kosila (kako "fino" je to, da ob nedeljah ni treba kuhati doma in da se imenitno lahko "napokaš" čevapčičev v prijetni družbi pa še mož ne more očitati, da je kaj preveč ali premalo slano, kar moj tako rad "pošifna".)

Torej z gospo Zofko sva sedeli za blagajno in ne bom pretiravala, da sva

tisto nedeljo imeli ravno toliko, ali pa še več opraviti z denarjem, kot kak plačilni natak v kateri koli restavraciji ali klubu. Kar dobro nama je šlo od rok; porcija čevapčičev; dolar trideset, zrezek: dolar petdeset in tako vse popoldne . . . Pa še dolgčas nama ni bilo, z vsakim ki je lačen ali žejen prišel do naju sva pokramljali, pa še napitnino sva včasih dobili, pa ne veva, ali za gradbeni fond ali za naju, ker sva "fletni", kot nama je zagotovil Jurček. No, kakorkoli obračun zvečer je bil O.K., kar je bilo drobiža več, pa je šel za "cegu-plača!" Zo se je zvečerilo sem šele skočila iza svoje blagajniške mize, da slišim za rezultate loterije. Prvo nagrado, lepo torto je dobil gospod Ivan Kobal, drugo in tretjo nagrado (klobaso in steklenico vina) pa gospod Dane Brkovec. Koliko listkov je kupil ni hotel povedati, rekel je le: "Kogar se sreča drži, ga ne zapusti!" pa ne vem če to ravno drži, ampak naš Dane ima res "krompir". Sicer pa ne dvomim,

da bomo tisto klobaso in tisto vino ob prvi priliki "poskusili", če ne prej pa za Danetov rojstni dan.

Bila je že trda tema, pari pa so se vrteli na novo postavljenem plesnem odru, zvezde so mežikale, naju z Zofko je pa zeblo. Ja, pa kaj sva hoteli, za ples

midve, kakor tudi vsa Bulčeva družina, Staretovi, ter bratje Šveb. in še vsi drugi, ki so delali, nismo imeli časa. Pa drugič, ko nas zamenja nova "posadka" pri delu.

Gasilsko veselico opazovala in štela drobiž.

Danica Petrič

Balinarski odbor pod vodstvom Branka Žele Vas vljudno vabi na

PIKNIK

ki bo v Elthamu, na našem gričku, dne 21 septembra, v nedeljo popoldne.

Priredili bomo balinarska tekmovanja za moške kot ženske od druge ure naprej.

Na žaru pečeno meso in sladke pijače bodo na razpolago.

Vstop za člane brezplačen, nečlani plačajo \$2 po osebi Vsi dohodki so namenjeni za streho nad baliniščem.

Balinarski pododbor SDM

Zvedeli smo žalostno novico, da nas je zapustil g. JEŽ, star komaj 34. let, in zapustil štiri nepreskrbljene otroke. G. KRANJC je v Horsley Parku izvedel nabirko za pokojnikovo družino, pri kateri so se vsi rojaki, ki so bili tisto nedeljo (Gasilska veselica) na naši "farmi", velikodušno odzvali. Pokojnika se bomo z žalostjo v srcu še dolgo spominjali in njegovi družini izrekamo v imenu vseh članov SDS, iskreno sožaljeve.

* * *

V bolnišnici se nahaja mamica in žena naših znanih godcev "Andrejčkovi fantov", gospa Vikica KOŽELJ, ki je kot smo slišali težko operacijo dobro prestala. Želimo ji, da bi spet kmalu bila med nami na "farmi", saj je njene osamljene fante tako žalostne težko videti . . .

* * *

IZ bolnišnice pa se vrnila gospa TOMAZIN, kateri želimo da bi v domači oskrbi kar se da hitro okrevala in prišla med nas. Pogum, g. Tomazin!

* * *

In še vesela novica: g. MARINCU iz Burwooda in njegovi ženi Danici se je rodil tretji sin! Naše iskrene čestitke in upamo da bomo kmalu zvedeli za ime malčka in kdaj bomo proslavili njegov krst. Mnogo sreče želimo malčku na njegovo komaj začeto življensko pot!

* * *

Ivan VITEZ in njegova žena Margit pa bosta v kratkem tudi krstila svojega sina, ki že nekaj mesecev dela družbo sestrici Silviji!

* * *

Na počitnicah v domovini se že pet mesecev nahaja naš odbornik Vinko Kobal z ženo Adrijano in sinkom Andrejčkom, ki na razglednicah, ki ne dosežejo vseh v Sydneyu vse lepo, lepo pozdravljata.

* * *

Domovini se nahaja tudi naša pevka gospa Danila Pirjavčeva z možem, g. Darko Bizjak; naš vedno nasmejani Hinko Špaget, pa se potepa kdo ve kodi. Vsem dopustnikom želimo vse lepo!

* * *

Drobtinice bo tudi v bodoče zbirala za vas, vaša

Danica

FINANČNO POROČILO
SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

SLOVENE ASSOCIATION — SYDNEY
STATEMENT OF INCOME AND EXPENDITURE
FOR THE YEAR ENDED 30th JUNE, 1975

1974				1975
		Income:		
11,730		Income from Social activities	13,655	
5,503	6,227	Less Expenses	4,212	9,443
	411	Donations		5,765
	832	Membership Fees		1,898
	102	Bank Interest		NIL
	592	Miscellaneous income		150
	\$8,164	TOTAL INCOME	\$17,256	
		Less Expenses as follows:		
160		Accountancy and Audit Fees	179	
42		Bank Charges	10	
222		Council Rates	384	
194		Depreciation	455	
NIL		Donations, gifts etc.,	468	
103		Electricity	187	
45		Insurance	157	
NIL		Legal Fees	50	
143		Miscellaneous	443	
1,107		Printing, Stationary and Postage	818	
157		Repairs	NIL	
1,440		Subscriptions and Membership Fees	40	
125		Telephone	125	
NIL		Travelling	176	
43	3,781	Water Rates	43	3,535
	\$4,383	EXCESS OF INCOME OVER EXPENDITURE	\$13,721	

To the Members,
Slovene Association, Sydney

SLOVENE ASSOCIATION — SYDNEY

AUDITOR'S REPORT

I hereby report that I have examined the accounts and records of the Slovene Association, Sydney and have obtained all the information and explanations required by me.

In my opinion, the attached Balance Sheet and Income and Expenditure Account of the Association are properly drawn up so as to give a true and fair view of the state of affairs of the Slovene Association, Sydney as at the 30th June, 1975 to the best of my information and the explanations given to me and as shown by the books and records of the Association.

S. KNYSH, B.Ec., A.A.S.A.
Registered under the Public Accountants
Registration Act, 1945 as amended:

SLOVENE ASSOCIATION — SYDNEY

BALANCE SHEET AS AT THE 30th JUNE, 1975

1974				1975
		Members Accumulated Funds:		
		Balance as at 1/7/74		\$28,101
		Add Profit for the year		13,721
		\$28,101	TOTAL ACCUMULATED FUNDS	\$41,822
		THESE ARE REPRESENTED BY:		
		ASSETS		
		Current Assets:		
		Cash on Hand and at bank		4,449
		Fixed Assets:		
		Land and Improvements at cost	21,506	
		Building at cost	14,317	
		Plant and Equip. at cost	3,186	
			17,503	
		Less Accumulated depreciation	820	16,683
				38,189
		Intangible Assets:		
		Incorporation Expenses		494
		29,202	TOTAL ASSETS	43,132
		LIABILITIES		
		Members Fees in advance	210	
		Unsecured Loans	1,100	
		Creditors	NIL	1,310
		\$28,101	NET ASSETS	\$41,822

POZOR ! POZOR ! POZOR !

ROJAKI V SYDNEYU
VABLJENI NA

8. LETNI BALL
SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY
ki bo 27. septembra 1975, ob 8. uri zvečer
v nam že znani, luksuzno opremljeni
dvorani "Blue Bird", 75 Enmore Road, Enmore

V vstopnino \$8 je vključena večerja!

Pijačo prinesite s seboj! Zaželjena dolga večerna obleka!

Otrokom ta večer vstop ni dovoljen!

Za prijetno razvedrilo in ples nam bo igral zelo znan ansambel, ki je imel že pet samostojnih koncertov v Opera House, vendar naj ime ansambla do našega srečanja ostane skrivnost, da bo presenečenje toliko prijetnejše!

Število kart je omejeno, zato z rezervacijo za ta enkratni ples v letu POHITITE! Karte lahko naročite pri vseh odbornikih SDS!

Prisrčno vas vabi
Odbor Slovenskega Društva Sydney

KAR STORIŠ ZA SE, TO ŽE S TABO IZGINE,
KAR STORIŠ ZA NAROD, OSTANE VSELEJ;
DONESI LE KAMEN ZA VZGRADBO OČINE,
A RASLA NAPREJ NA PODLAGI BO TEJ.

DAROVI ZA BUILDING FUND
SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

od 1. 1. 1975 do 30. 6. 1975:		T. Urbanc	10.00
J. Pohlen	\$100.00	A. Zelko	4.00
J. Zakrajšek	3.00	Mr. Velišček	20.00
Neimenovani	10.00	M. Tomazin	10.00
Dr. Colja	500.00	V. A. Čuček	34.00
U. Stankovič	50.00	J. Cetin	100.00
A. Bertoncil	10.00	M. Špacapan	20.00
K. Tomazin	4.00	F. Cetin	10.00
Mrs. Kostevc	10.00	I. Drevenšek	1.00
Neimenovani	4.00	M. Robič	4.00
A. Kmetič	.50	A. Sodja	9.60
A. Kovačič	30.00	A. Bulovec	100.00
A. Gominšek	40.42	Mr. Kuns	10.00
(nakup materiala \$10.00)		I. Drevenšek	100.00
J. Plesničar	100.000	V. Menart	30.00
D. Lajovic	500.00	T. Laznik	5.00
M. Kranjc	5.00	T. Urbanc	4.00
Mr. Bogatec	10.00	J. švigelj	300.00
J. Marinič	20.00	Zaupniki	50.00
A. Požar	2.00	N. Krajc nakup materiala	\$369.26

PREDSTAVLJAMO VAM ODBORNIKE S.D.S.

Še v starih Sydneyskih "Novicah" smo začeli stalno rubriko "Predstavljamo vam" in ni vzroka, da bi jo v našem skupnem časopisu Zveze Slov. društev, v "Vestniku" opustili, kvečjemu imamo možnost, da jo še razširimo in zvemo kaj o zavednih Slovenih, o delavcih za našo skupnost, tudi iz drugih avstralskih mest. V "Novicah" so do sedaj bili predstavljeni odborniki SDS (Mr. Lucijan Kos, Dane Brkovec) ki v Sydneyu največ store s svojimi rokami, da se rojaki v prostorih našega društva prijetno poču-

tijo. Kdo bi nam pripravljaj piknike in plese, če bi ne bilo njih? Zato je prav, da o teh ljudeh, ki se jim nikoli ne zahvalimo, ki vedno stoje ob strani in ki imajo vedno zavihane rokave, ko se mi zabavamo, zvemo več. Je prav da jih spoznamo поблиže! In je tudi prav da jih imamo za prijatelje, da jim pomagamo v njihovih prizadevanjih in da jih imamo radi že zato, ker svoj prosti čas žrtvujejo za nas.

Danes vam predstavljamo odbor- nika SD Sydney:

FRENK STARE

Frenka STARETA z njegovo so- prgo Anico in njuno Veneso in Markom poznamo vsi, ki se sreču- jemo na naši "farmi" v Horsley Par- ku. Frenk je odbornik Slov. društva Sydney že šesto leto in smo ga prej- šnja leta poznali kot blagajnika (zelo bogatega moža z vedno praznim že- pom — vsaj kar se Društva tiče) v letošnjem letu pa je tajnik Društva. (Pravi da je sreča, da se je rešil ved- no prazne blagajne!) Blagajnike in tajnike si človek predstavlja s kravato in z vedno ošiljenim svinčnikom, Frenka pa često vidimo v delovni obleki z raznimi delavnimi pripomoč- ki v roki, ki pa jih seveda ne ogleduje, pač pa pošteno vihti in z njimi dela. V Horsley Parku ni kotička, ki bi ga Frenk ne poznal, ne prehodil, ogle- dal in ocenil, očistil in dodelal. Frenk vidi vse in tudi vse zna, tako se vsaj meni, ženski duši zdi.

In ne samo Frenk, tudi njegova že- na Anica je stalna obiskovalka naših

skupnih prostorov. Žal jo redko vi- dimo v plesni obleki, često pa v pred- pasniku (kar "firtahu" po domače) v naši minikuhinji od koder pa pri- hajajo njene "maxi-dobrote". Anica je tudi nekaj let vodila ženski krožek sydneyjskih žena, ter organizirala vso "kuhinjsko elito" za sleherni piknik, ples in zabavo. In odkar je Anica pre- dala "štafeto" in se hotela razbreme- niti funkcije "Krožka žena" ni več, v taki organizaciji kot je bil. (Se takoj vidi, da nad ženami ne bedi več Ani- čina duša). Kakorkoli že, Anica če je treba, je še vedno nekronana kra- ljica in predsednica kuhinje kot je bi- la. Nepogrešljiva je ona, njen nasme- h, njena potica, njen Frenk, pa tudi nju- na Venesa in Mark. Kajne, vsi v Sydneyu jih poznamo in imamo radi! Samo, ali smo jim tudi hvaležni za trud? Smo Frenku in Anici že kdaj rekli, res iz srca: HVALA VAMA!

Danica Petrič

BREZPLAČNA ODVETNIŠKA SLUŽBA

za področja

**COLLINGWOOD, RICHMOND,
FITZROY IN CARLTON**

uradujemo

VSAK VEČER OD PONEDELJKA DO PETKA

med 6h in 10.300h

v

FITZROY TOWN HALL

(vhod iz Condell Street)

Na razpolago so vam diplomirani odvetniki

Brezplačna odvetniška pisarna je pričela z delom v decembru 1972. Njen namen je nuditi brezplačne pravne nasvete vsakomur, ki se radi denarnih razlogov ali bojazni pred zakonom ne more obrniti za pomoč k javnim odvetnikom. Prav tako pa tudi daje možnost obiska v urah, ko vam ni treba izgubiti delovnega časa.

V teku treh let se je pisarni v Fitzroyu pridružilo čez dvajset drugih brezplačnih odvetniških pisaren v Viktoriji.

Pisarna v Fitzroyu je odprta po večerih in v njej uraduje brez kakega plačila preko 40 odvetnikov, uradnikov in tolmačev za mnoge evropske jezike.

Fitzroy Legal Service boste našli v

BROADMEADOWS

Social Welfare Department Office,
1st floor, Lytton Street,
near cnr. Pascoe Vale Road, Glenroy.
Phone: 306 4099.

Ponedeljek in torek, 6.30—9.30 p.m.

WESTERN SUBURBS

Good Neighbour Council Offices,
Albert Street, Footscray.
Phone: 689 2330.

Ponedeljek, 6.30—9.30 p.m.

KENSINGTON

Methodins Church Hall,
McCracken Street,
Prva sredo v mesecu.

MOE

Credit Union,
Albert Street.

Ponedeljek in torek, 7.00—9.00 p.m.

MORWELL

Social Welfare Department Office.
Sreda in četrtek, 7.00—9.00 p.m.

prizemlju Fitzroy Town Hall-a (Candell Street vhod). Odprto imajo vsak večer od ponedeljka do petka od 6h do 10.30h zvečer, izvzemši na javne praznike. Telefonske številke imajo 419-3537 in 41-5038.

V Collingwood Town Hall-u, vhod s Stanton Street, uraduje vsako sredo in četrtek zvečer od 7h do 9.30h zvečer. Telefon 41-2868.

Pri nesporazumih med najemnikom in najemodajalcem pa se lahko obrnete na pisarno v The Brotherhood of St. Lawrence Building, 67 Brunswick St., Fitzroy, Telefon 41-4151 preko dneva, po večerih pa tel. 419-3191.

Brezplačno odvetniško pomoč dobite lahko tudi v naslednjih uradih:

PRAHRAN

59 St. John Street.
Phone: 51 8214.

Ponedeljek, torek, sredo, četrtek,
6.30 — 8.30 p.m.

PRESTON

Social Welfare Department Office,
12 Cramer Street,
Phone: 478 3322.

Ponedeljek in torek, 6.00—8.00 p.m.

ST. KILDA

Citizens' Advice Bureau Office,
Cnr. Chapel and Carlyle Streets.
Phone: 94 7226.

Ponedeljek in sredo, 7.00—9.00 p.m.

SPRINGVALE

5 Osborne Street,
Phone: 546 5585.

Torek, sredo, petek 6.30—10.30 p.m.
6.30 — 10.30 p.m.

ABORIGINAL LEGAL SERVICE

231 Gertrude Street, Fitzroy.
Phone: 419 3648.

Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday,
Friday. 9.00 a.m. — 5.00 p.m.

AUSTRALIAN LEGAL AID OFFICE

Poleg zgoraj navedenih pa obstoji tudi Australian Legal Aid Office, ki je na razpolago vsakomur, ki ne zmo-

re stroškov za privatno odvetniško pomoč. Tukaj navajamo naslove teh uradov v glavnih mestih Australije:

SYDNEY

10th floor, La Salle Building,
Cnr King and Castlereagh Streets.
Sydney, NSW, 2000.
Telephone: 20 323.

MELBOURNE

Four Courts Building,
178-188 William Street,
Melbourne, Vic. 3000.
Telephone: 67 9081-5.

BRISBANE

MIM Building,
160 Ann Street,
Brisbane, Qld, 4000.
Telephone: 29 2944.

ADELAIDE:

45 Grenfell Street,
ADELAIDE, SA, 5000.
Telephone: 51 7400.

BROADMEADOWS

9-11 Morgan Court,
Glenroy, Vic. 3046.
Telephone: 306 0233.

BRUNSWICK

139 Sydney Road,
Brunswick, Vic. 3056.
Telephone: 387 4178.

SUNSHINE

Office No. 4, McEwan's Building,
27 Devonshire Road,
Sunshine, Vic. 3020.
Telephone: 311 8611.

GEELONG

73 Malop Street,
Geelong, Vic. 3220.
Telephone: 92 211.

SLOVENSKA RADIJSKA ODDAJA

Vsak ponedeljek od sedme do osme ure zvečer boste slišali na valovni dolžini 1120 Slovenski del oddaje za južnoslovanske narode na radio 3EA. Komunikacijsko ministerstvo je nam Slovencem dalo po eno uro na teden za dobo naslednjih šest mesecev. — Poslušajte nas.

KAKO POSLUJE MEDIBANK?

IZBIRA JE VAŠA

S prvim julijem tega leta je vsak prebivalec Viktorije pričel uživati ugodnosti, ki jih nudi Medibank v slučaju zdravniških pregledov. Po prvem avgustu pa nas Medibank krije tudi v slučaju, da moramo v bolnišnico.

Medibank deluje prav enostavno. V slučaju zdravniških računov imate sledeče tri možnosti:

1 — da takoj plačate zdravniku in potem zahtevate povračilo od Medibanka;

2 — da vzamete zdravnikov račun in ga pošljete na Medibank, odkoder Vam bodo poslali ček za zdravnika. K temu čeku boste morali sami doplačati razliko;

3 — da zdravnik sam pošlje račun na Medibank ako ima za to poseben dogovor z Medibank.

Medibank Vam sedaj daje tudi pravico do brezplačnega zdravljenja v javnih bolnišnicah ako ste zadovoljni z javnim oddelkom (standard ward). Če pa si boste izbrali takozvani intermediate ward ali privatni ward boste morali doplačati sami. Seveda se proti temu lahko krijete s privatnim bolniškim zavarovanjem pri HBA ali osta-

lih družbah.

Če boste hoteli uporabiti Medibank sistem za javni oddelek Vam bo moral vaš zdravnik najti mesto v eni javnih bolnišnic (Viktorija ima sedaj na razpolago kakih 11.000 postelj v državnih bolnišnicah). Operacije v javnih oddelkih bodo vršili v dotični bolnišnici nastavljeni zdravniki. Če boste potrebovali specialista, Vam ga bo našel Vaš družinski zdravnik in ta Vas bo potem poslal v bolnišnico, v kateri on deluje. Vse to Vas ne bo stalo ničesar.

Če ne boste hoteli uporabiti Medibank se boste morali odločiti med privatnim in intermediate oddelkom v javni bolnišnici in privatno bolnišnico. Vaš družinski zdravnik Vas bo priporočil specialistu, ki Vam bo našel sebi odgovarjajoče mesto. V privatni bolnišnici pa si boste lahko sami izbrali specialista.

Privatna bolniška zavarovanja bodo uvedena s 1. septembrom in Vas bodo zavarovala za dodatne stroške v bolnišnici. Vse izdatke za zdravnike pa Vam bo povrnila Medibank tako, da Vas nobena operacija ne bo stala več kot \$5.00.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSКИH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .
OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068
Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

DUŠEVNA BOLEZEN NI SRAMOTA

Tudi duševno moten človek, duševni bolnik, ima prav tako kakor telesni bolnik pravico do svojega prostora v človeški družbi, pravico do svojega deleža v življenju. Še v živalskem svetu ne vlada le pravica močnejšega, saj vemo, da višje živali varujejo svoje slabotne sorodnike in da zveri reflektorično ne morejo ubijati bojnih nasprotnikov, ki se predajo. Tem bolj naj bi se človek izkazal človeškega in varoval slabotnejšega. Pomoč nemočnim je pogosto merilo za kulturno stopnjo kakega naroda.

Noben normalno in prav čuteči človek ne bo odrekal pravice do pomoči, podpore in obzirnosti slepcem, hromim ali želodčnemu bolniku. Bolniku ali invalidu njegove bolezni ne bo nihče očital. Nasprotno pa mnogi ljudje večkrat presojaajo kakor kak madež duševno bolezen, ki prav tako kot telesna ni sramota, temveč zla usoda in nima ničesar skupnega s človeškim pojmovanjem o dobrem in zlem: duševni bolnik nam je nerazumljiv, odbija nas in nas navdaja z grozo. Duševnega bolnika ali iznakaženega sorodnika se sramujemo in mislimo, da ga moramo skriti in zatajiti.

Prav naloga slehernika je, da se takih predsodkov reši, posebno pa vsakogar, ki pride v položaj, da mora negovati in vzgajati duševnega bolnika ali otroka z duševnimi motnjami. Res je: izredno težaven je stik z duševno motenim odraslim, katerega odzivnost, vedenje in čustvovanje se nam zde bolj ali manj nesmiselni, nerazumljivi in neupravičeni. Tudi do slaboumnega otroka ne najdemo poti kakor do normalnega. Stik postane izredno težak, utrudljiv in po daljšem vztrajanju člo-

veka potre ter zahteva od nas veliko portpežljivosti, ljubezni in prizanašanja. Človek pa ne sme pozabiti, da vsakdo lahko tudi sam vsak čas zboli za vsako boleznijo. Vedno moramo imeti pred očmi, da ima tudi duševno moteni voljo do življenja, tudi kadar tega ne opazimo ali si ne moremo predstavljati na običajen normalen način.

Na teh spoznanjih morata temeljiti nega ravnanje z duševno motenimi ali znakaženimi. Glede posebnih ukrepov pri posameznikih za nego in varstvo ali bolje za vzgojo in izobrazbo pa se pogovorimo z zdravnikom in ožjimi sorodniki, da skupno sprejmemo ustrezno odločitev. Kadar so duševni bolniki tako bolni, da so v postelji, z njimi posebno skrbno ravnamo, da se ne poškodujejo. Bolečine in vročina lahko njihovo stanje občasno poslabšajo. Negovalka nadzoruje merjenje temperature in toplo-mer neutegoma odnese iz sobe. Zdravil, tudi docela nedolžnih, ne pušča- mo v bolniški sobi. Namesto običajnega kozarca za vodo naj bo na nočni omarici skodelica, ki se ne razbije in ki je prijetna na pogled, obzirno ravnamo v vseh malenkostih, ki bi lahko postale za bolnike nevarne. Pri nerazrešenih vprašanjih in težavah z motenimi otroki je prav, da se posvetujemo s strokovnjaki.

Kadar se pa mora duševni bolnik trajno ali začasno zdraviti v zavodu, nas ne smejo zmeti grozljive pripovedi, ki izvirajo se iz časov srednjeveških norišnic. Na sodobni kliniki za duševne bolezni, ki jo vodijo strokovnjaki, skrbijo za bolnika primerno in ga zdravijo, da se bo lahko pri boljšem zdravju in zavarovan z vsemi potrebnimi ukrepi znova vključil v vsakdanje življenje. E-a

PRODAJA ZAKLJUČENA

Prodaja naše bivše imovine v Carltonu je sedaj dokončana. S.D.M. je prejelo poslednji obrok plačila in obresti.

Dr. Franc Mihelčič, solastnik odvetniške pisarne Irving s. Plotkin & Co. je svoje

delo pri pravnih formalnostih te transakcije opravil brez plačila.

Odbor S.D.M. se mu za to delo, ki ni bilo tako enostavno in brez zapletkov, na tem mestu iskreno zahvaljuje.

Odbor S.D.M.

SVETO LETO

IN NAIVNOST

Milijoni romarjev obiskujejo letos Rim. Tudi našega patra Stanka iz Melbourne bo pot zanesla tja. Upajmo, da je pred odhodom prečital sledeče obvestilo v ljubljanski "Družini":

ZIDAKI ZA NAIVNEŽE

Svetoletni romarji želijo odnesti domov razne spominke na romarsko popotovanje v Rim. Kupujejo marsikaj: dobro in manj dobro, okusno in kičasto. Zaradi tega se je močno razmahnila trgovina z raznim spominki. Nič nenavadnega torej, če se je lepega dne pojavil na trgu tudi "zidak svetih vrat". Gre za kopijo resničnih zidakov, s katerimi so bila zazidana sveta vrata. Podjetnež je dal napraviti 2880 zidakov in jih prodajal po 50 tisoč lir! Kljub visoki ceni je trgovina lepo cvetala. Pravijo, da so "svetoletni spomini" potovali v Argentino, Mehiko, Kanado in ZDA; ko pa je hotel prodajalec trgovino še bolj razširiti, je posegel vmes Vatikan in obsodil tako izkoriščanje vernikov.

A to ni edina potegavščina. Drugi so začeli prodajati buteljke s čudodelno vodo iz namišljenega izvira ob grobu sv. Petra. Vodo naj bi blago-

sloval tudi papež. Posamezna steklenica je veljala 30 tisoč lir. Na trgu so se pojavili posebni papeški kovanci, katerih cena je tudi po 130 krat presegala dejansko vrednost. Romarji so si mogli kupiti še poseben "romarski paket", izkaznico (tiskali so jo v osem milijonski nakladi), s katero naj bi imeli popust na železnici, v muzejih, pri vходу na kupolo sv. Petra itd. — vse skupaj seveda brez resničnega kritja. Romarjem se ponujajo tudi lažni nosači. Tako je bila ena sama romarska skupina ob 400 kovčkov.

Slovenski center v Elthamu bo v doglednem času potreboval STALNEGA PLAČANEGA

OSKRBNIKA

Če je kdo naših rojakov, ki bi mu tako mesto odgovarjalo naj se pogovori z odborniki ali pa se pismeno javi na naslov S.D.M.

ASTRONAUT TRAVEL SERVICE

Pty. Ltd.

CNR COLLINS & ELIZABETH ST., (MLC BUILDING), MELBOURNE
11. nadstropje TEL. 62-0041

Največja in najmodernejša avstralska potniška agencija

Ima poseben oddelek za Jugoslavijo.

- * Potovanje z JAT-om ali drugimi linijami v katerikoli del sveta.
- * Veliki popusti za potovanje v grupah.
- * Potovanja z vsemi ladijskimi družbami.
- * Dovoz vaših sorodnikov in prijateljev v Avstralijo.
- * Brezplačna nabava potnih dokumentov.
- * Ugodni pogoji za kreditiranje kart.

Vse informacije vam bo rade volje nudil g. PAVLOVIČ KOSTA in gđc. BILJANA SRETENOVIC na telefonu 62-0041.

Po uradnih urah: 24:9699.

Telefonirajte, pišite ali obiščite nas. — Prišli bomo tudi na vaš dom.

Naša telefonska služba dela 24 ur vsak dan

POSLADKAJMO SE

Za 4 osebe potrebujemo 4 telečje zrezke. Te na eni strani potolčemo, osolimo, na nepotolčeni strani jih pomokamo in opečemo na olju po obeh straneh. Potem zrezke odstranimo z masčobe in na njej zarumenimo sesekljano čebulo, dodamo na lističe narezane gobe i npražimo. Naj-

boljši so sveži jurčki, dobre pa so tudi konzervirane slane gobe, vendar ne kisle. Med praženjem dodamo gobam sesekljan česen in peteršil, malo pomokamo in zalijemo z juho. Prav na koncu dodamo jedi še nekaj žlic kisle smetane in seveda zrezke.

Nasveti iz zdravnikove torbe

PIK ŽUŽELKE

Človeka lahko pičijo številni insekti, ki iščejo obrok hrane, drugi pa, kadar se branijo. Vedno nastane na pičenem mestu otekline in rdečina. Pogosto to močno srbi, včasih pa hudo boli. Čim več je pikov, tem močnejša je reakcija. Odstranitev žela (posebno pri čebeljem piku) je navadno refleksno dejanje za tega uporabimo hladne obkladke s čebulnim sokom ali vodo s kisom.

Med drugimi žuželkami, ki lahko škodujejo človekovemu zdravju s svojimi piki, moramo omeniti čebele, čmrlje, ose in sršene. Žuželke ne zbadajo človeka, da bi se hranile s krvjo (kakor bolhe, stenice, uši in še komarji ter brenclji), temveč le v obrambi. Te žuželke so oborožene na zadku (ne pa v ustnem predelu) s strupenim želom. Pik boli in je neprijeten, ni pa treba, da bi bil nevaren. Takšen pa lahko postane v določenih okoliščinah, napr. kadar je pičeni človek preobčutljiv ali alergičen za ustrezen strup ali kadar pik prodre neposredno v kakšno kožno žilo. Kadar pride strup naravnost v krvni obtok, povzroči lahko življensko nevarne splošne motnje s šokom v zavesti obtočilih. V tem primeru moramo kar najhitreje poskrbeti za zdravniško pomoč. Previdnost in posebno skrbnost pa terjajo piki velikih žuželk pri dojenčkih ali majhnih otrocih.

Druga nevarnost grozi, kadar piči napr. osa človeka v jezik, žrelo ali grlo. To se zgodi včasih, kadar na gostilniških vrtovih ljudje pijejo pivo iz lončenih vrčev. Mrčes pride pri tem lahko neopazno s tekočino v usta. Kadar zbode žuželka človeka v sluznico v grlu, postane huda otekline nevarna. Pičenega človeka lahko potem reši samo prav na naglo opravljen vboj v sapnik. Na vso srečo so takšni primeri redki.

PASJI UGRIZ

Lahko je velik za grah, ali pa je velika rana, ki močno zija, ugriznina. Pri pasjem ugrizu moramo vedno misliti na steklino in v 2-3 urah poiščemo zdravnika.

EPILEPTIČNI NAPAD

Napad pogosto naznanja čuden krik prizadetega, ki izgubi zavest in dobi neurejene, trzajoče krče po obrazu, rokah in nogah. Trzavice trajajo več minut. Prvo pomoč mu nudimo tako, da ga odmaknemo od pohištva ipd., da se med krči ne poškoduje z udarci. Z robcem obvit košček lesa vtaknemo bolniku med zobe, da se ne ugrizne v jezik. Po napadu bolnik navadno trdno zaspi.

Poleg opisanega velikega napada božjasti vidimo včasih tudi male napade. Božjastnik nenadoma preneha govoriti, brezizrazno bulji predse in nerazumljivo jeclja. Včasih spusti iz rok predmet ki ga drži. Takšnemu maledu napadu lahko sledi veliki, ali se pa epileptik spet zave.

HISTERIČNI NAPAD

Pri histeričnem napadu je nezavest le nevidezna. Bolnik pade le, če ga ljudje gledajo, in se pri tem ne udari preveč, ker pazi. Bolnik z očmi miži, vendar z vekami trepeče, ali celo mežika. Včasih oči čudno zavija. Zenice se zožijo, če posvetimo vanje. V tem je pomemben razloček od epileptičnega napada. Tudi krči med histeričnim napadom niso pravi: bolnik le stiska roke in cepeta z nogami. Pogosto drhti po vsem telesu. Pri napa-

du se histerik ne ugrizne v jezik, tudi se ne pomoči ali ponečedi.

Bolnika položimo na mehko ležišče in odstranimo radovedneže. S kratko in resno, toda strogo opazko mu damo vedeti, da vemo, za kaj gre. Ni pa dobro, če mu poskušamo dokazovati, da je njegovo početje narejeno, ker bomo s tem izzvali le še poslabšanje histeričnega napada. Večkrat je najbolje, če človeka ob histeričnem napadu peljemo v bolnišnico ali domov.

SLABOSTI OD POTOVANJA

Nihanje in pretresi med vožnjo povzročijo včasih hkrati z izpušnimi plini na močno prometnih cestah pri osebah, ki sedijo na zadnjih sedežih, slabost, spotenje in bljuvanje.

Kadar ljudje med vožnjo kadijo, je to še pogostejše. Bolezen dobijo tudi psi, ki se peljejo v avtu. Prva pomoč: vožnjo prekinemo, na svež zrak! Voznik za avtomobilsko boleznijo nikoli ne zboli.

Preprečevanje: sedeti na sprednjem sedežu, izogibati se med potovanjem težko prebavljivih jedi, nobenega alkohola in ne kaditi. Zdravila pomagajo samo proti bljuvanju.

Potniki dobe morsko bolezen, kadar se ladja zaradi močnih valov močno in nepravilno ziblje. Bolezen se začne z vrtoglavico, pozneje pa sta značilna slabost in bljuvanje. Občutljiv ni žoldec, temveč samo živčevje. Na morju najbolje pomaga bivanje na palubi in nepremično opazovanje obzorja, ki se ne premika. Zdravila tudi pri tej bolezni preprečujejo samo bljuvanje.

PRILETEN ČLOVEK

Star človek potrebuje možnost, da sodeluje v življenju svoje okolice, saj ima vso pravico do svojega prostora v naši družbi že zaradi svojega življenjskega dela in izkušenj. Upoštevati pa moramo nekatere posebnosti. Nekatere so značilne in je prav, da jih poznamo in razumemo in se zaradi njih ne jezimo.

Mnogi priletni ljudje zaradi posebne skrbi pred obubožanjem nezvestno začno zbirati vse mogoče predmete, tudi takšne, ki nimajo vrednosti in so komaj uporabljivi in jih ne morejo več niti urejeno spraviti v vrednost denarja. Ne zaupajo osebam, ki skrbijo za njihov denar, in začno si domišljati, da bi morali za svoj denar dobiti mnogo več. Darujejo le manj vredne kovance in se čudijo, da obdarovani pri tem ne kažejo posebne veselja.

Značilno je tudi, da se stari ljudje oklepajo spominov iz preteklosti, novejših dogodke in doživetja pa hitro pozabijo. Večkrat je potrebna potrpežljivost, ker moramo stare zgodbe poslušati vedno na novo. Včasih pa je kar zanimivo spoznavati pretekli čas po pripovedi človeka ki ga je sam doživel. Pozneje, ko star človek ni več med nami se pogosto radi spominjamo njegovih vtisov iz preteklosti in obžalujemo, da ga nismo vprašali še tega ali onega in več zvedeli.

E-a

STE PORAVNALI ČLANARINO?

NAPRODAJ HIŠA V ELTHAMU

2 km od Slovenskega grička nova — enonadstropna na velikem zemljišču.

Za nadaljnje podatke telefonirajte ge. Jožefi Repše Tel. 439-1773

IZLET V CANBERRO

UPOKOJENCI S.D.M. PRIPRAVLJAJO SKUPNI IZLET V CANBERRO. AKO SE JIM HOČETE PRIDRUŽITI TELEFONIRAJTE ČIMPREJE.

Baje, je moj sestavek "Popotnik s hriba gori pride" tako vzpodbudno vplival na že odmrli del možganov, ki urejuje domišljevalno posjetnost karakterja večine bralcev "Vestnika", da me je del njegovega uredništva naprosil naj bi po možnosti nadaljeval z reportažami sličnega kova.

Prav rad bi. Za vsebino nimam skrbi,

PEPE S HRIBA GORI TIPKA

(Zakaj Pepe? Zato ker hoče uredništvo, da se podpišem in izbral sem si pisateljsko ime Pepe Vešča — naj mi Pepe Metulj ne zameri.)

Ko se mse vračal z dopusta se nisem mogel premagati, da se ne bi ustavil v Sydneyu in obiskal enega mojih starih znancev še iz otroških let — Jožeta Magajna.

Jože je poznal še mojega očeta. Bila sta si prav dobra prijatelja, dokler se njuna pota niso razšla, baje radi političnih pogledov. Jaz pa le mislim, da je bila po sredi profesionalna ljubosumnost, ki je tako značilna za muzikante. Oba sta trobila v pozavno, po slovensko rog, seveda vsak v svojega. Oba sta hotela sedeti na mestu, najbližnjemu dirigentu pri povorkah pa korakati v zunanji vrsti najbližje pobliki. Ker je bilo to v eni muziki praktično nemogoče sta po salomonsko rešila zagato: Igrala bosta vsak v drugi muziki. Odločila sta, da bo pristopil eden sokolski, drugi pa orlovski muziki in se potem zamenjala ob vsakih državnih volitvah, da jih ne bi dolžili pristranosti. Vse bi bilo prav, če bi ob prvih volitvah zmagala prava stranka. Pa ni. Moj oče je bil državni uradnik in če bi zamenjal ko je zmagala stranka naklonjena njegovi muziki bi bil premeščen nekam na jug, v poznano mesto Piškopeja. Zato sta oba, moj oče in Jože Magajna, nadaljevala s piskanjem vsak v svoj rog različne melodije, dokler jih niso naciji, ki seveda niso razumeli kar sta piskala, zedinili na isti listi izgnancev.

Jožeta Magajno sem spet srečal v Melbourneu in moram reči, da sem vedno z zanimanjem poslušal njegova modrovanja in pravo ljudsko izkušnost.

Jože, ki se ne piše več Jože Magajna, je doma blizu Kurje vasi na Gorenjskem. Po poklicu je trgovec. Živel je zelo dobro, dokler mu je uspevala mala trgovina z mešanim blagom. Uspeval je tako dolgo, dokler ni šel v konkurs — (bankrotiral) — potem pa je živel še bolje. Tudi v Melbourneu se je hitro znašel in kupil domek zase in za svojo družico. Našel si je lahko delo. Vse bi bilo lepo, le ime mu je delalo preglavice. Za angleško govoreče ljudi ime Magajna ni posebno lahko izgovorljivo. Jože je prvotno mislil, da bo tudi to rešil na enostaven način. Jože ni težko spremeniti v Joe, a Magajno je skrajšal v Mag, za kar so mu dali idejo tovariši pri delu, ko so ga često klicali Mug. Jože je to spremembo napravil uradno pri advokatu toda posledica je bila, da se je moral preseliti iz Melbourne.

Ne boste verjeli? Le čitajte dalje. Jože se je navdušil za nogomet — Australian

le naslov mi dela preglavice. Rad bi uporabljal vedno isti naslov pa mi nič pravega ne pride na um. Rad bi našel nekaj popolnoma izvirnega kot na primer: "Popotnik tipka" ali pa "Pater s hriba doli pride". Vse napenjanje možganov nič ne pomaga. Misli se vrte vedno okoli ene in iste ideje. Pa naj bo. Nov naslov se glasi:

rules — in začel pridno obiskovati tekme. Naenkrat je postal silno popularen in preveč poznan. Tisoče ljudi med publiko ga je neprestano klicalo po priimku. Z vseh strani je zdaj pa zdaj zadonelo: "Good on You Joe." ali pa "What are You doing, You Mug." Seveda naš Jože je vselej na vsak tak klic prijazno odgovoril. Posledice so bile različne. Sreča je bila le v tem, da Avstranci ne vržejo konzerve piva proč dokler so polne. Zato je bil Jože zadet samo enkrat tako, da je moral v bolnico, kjer so mu zašili glavo. Končno je bilo njegovi. drugače zelo pohlevni, Franci odveč čiščenja oblek in krpanja prask po glavi in dala mu je ultimatum, da si zamenjata ime ali pa preselita v Sydney. Preselila sta se v Sydney.

Pa Franca ne zmaga vedno, a je kljub temu njun zakon lahko vsakomur za primer. Ko sem se sedaj mudil v Sydneyu mi je Jože zaupal, da sta pred par meseci slavila "leseno poroko". Slišal sem za srebrno, zlato, celo diamantno poroko, za leseno pa še ne. Pa mi je Jože prav razložil:

"Vsako leto proslaviva obletnico najine ohceti. Pa časi se menjajo in tudi Franca se je malo spremenila. Čita "Women's Weekly", "Woman's Day" in še druge take revije. Zadnjič mi je prinesla domov neki časopis, ki ga je hitro skrila še predno sem mogel prav prečitati naslov, ki je bil nekako: "King's Cross Visper". Iz teh časopisov in pa iz T.V. dobiva čuden poduk in zglede. In glej, ko sva zvečer na obletnico popila kozarček Mosela se je kar hitro odpravila v kopalnico. Ko sem ji sledil potem v spalnico jo zagledam pred zrcalom v novi spalni srajci, prozorni kot tenčica, v katero smo včasih doma v trgovini zavijali sir. Cela spalnica je od samih krem in dišav zaudarjala na drogerijo.

Jaz kot po navadi v posteljo in ugasnem luč. Franca pa se premetava in zdi huje poleg mene, nazadnje me še poboža po licu. Pa pravim:

"Kaj pa hočeš?"

Ona pa: "Ali sva res že toliko časa poročena, da si postal tako lesen."

Torej Ti je sedaj jasno zakaj "lesena poroka".

Sicer pa je Jože poln hvale o Franci. Vse od kar sta se poročila mu je bila samo v oporo pa naj so bile težave še tako velike.

Sem rekel Jožetu, da je imel res srečo, da je dobil tako dobro ženo.

Ako hočete olepšati svoj dom, trgovino ali urad se obrnite na slovensko soboslikarsko in pleskarsko podjetje

DOMINO PAINTING

78 Porter Road, West Heidelberg

Tel.: 45-5303

Kvalitetno delo in zmerna cena.

Lastnik: Marijan Lauko.

VAŠA EDINA SLOVENSKA
TURISTIČNA AGENCIJA

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

IVAN GREGORICH

Vam nudi po izredno zmerni ceni polet iz

MELBOURNE naravnost v LJUBLJANO

Vse potrebno za obisk domovine ali drugih delov sveta ter srečno vrnitev

Vam lahko preskrbimo za kadar koli v letu...

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

IVAN GREGORICH

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

(čez dan)

72 Smith Street
Collingwood, Vic., 3066
Tel. 419-1584 - 419-2163

(po urah)

1044 Doncaster Road,
East Doncaster, Vic., 3109
Tel. 842-1755

"Ni bila sreča, ne, ampak nasvet, ki mi ga je dal starešina takoj ob poroki."

Na moj začuden pogled mi je Jože povedal, da ga je na sami svatbi starešina takole podučil:

"Ko gresta na svoje — tedaj še nihče ni sanjal o medenih tednih — in predno se odpravita prvo noč spat, se najej česna in čebule ter popij dobro merico brinjevčka. Če bo zjutraj še pri tebi, ti bo vedno dobra žena, če pa je zjutraj ne bo več v hiši, ti pa ni treba biti nič žal, nič nisi zgubil."

Jože se je po nasvetu starešine tudi ravnal in Franca je živa priča, da je bil nasvet dober. Dandanes seveda, je učinkovitost te metode zelo dvomljiva.

Izkušnje v življenju so iz Jožeta napravile, kar bi mi imenovali čudaka. Ima svoj prav in nihče ga ne more prepričati drugače.

Na primer, Jože ne verjame v optometriste. To je strokovnjake, ki Vam predpišejo, kakšna očala so najboljša za Vaše oči. Vsa leta je kupoval očala kar na "Victoria Market-u", kjer jih seveda prodajajo mnogo ceneje, ker so že iz druge roke. Tam jih je pomerjal, dokler ni našel para, s katerim je najbolje videl in najlažje čital "Misli".

"Kaj je to kaj drugače, kot če grem k optometristu. Tudi on mi pomerja različne leče in jaz sem tisti, ki mu mora povedati, s katerimi najbolje vidim."

Danes Jožetu ni treba več kupovati očal. "Misli" čita s povečevalnim steklom, "Vestnika" pa sploh ne.

Slično z njegovimi zobmi. Pred leti je hotel na plaži v Elwoodu pokazati, kako v vodi napravi salto. Pri prekučevanju so mu izpadli umetni zobje. Seveda so jih vsi znanci zaman iskali po pesku pod vodo. Jože je napravil tako paniko, da so celo reševalci — "Life saverji" poslali nekoga, da poizve kaj se je zgodilo. Ko je ta zvedel, da iščejo le umetne zobe, ne pa kakšnega utopljenega otroka je takoj pomiril Jožeta:

"Nič se preveč ne razburjajte, jaz imam doma cel predal zobnih protez."

Ko je Jože ugotovil, da mu ne bo treba plačati se je takoj odpravil z mladim fantom-reševalcem, ki je stanoval kar blizu plaže. Pomerjal in pomerjal je proteze, dokler ni dobil najbolj odgovarjajočo. Ko sta se s fantom vračala na plažo se je Jože hotel fantu prikupiti s pohvalo:

"Vi ste morali biti pa res zelo pridni v šoli, ko ste tako mlad in že zobozdravnik."

"O, saj nisem zobozdravnik."

"Kaj, je pa morda Vaš oče?"

"Tudi ne", pravi fant, "moj oče je direktor pogrebnege zavoda."

Jože je proteze vseeno zadržal, seveda jih je dobro razkužil s slivovko, čim je prišel s plaže domov.

Le enkrat je moral Jože nekako priznati, da je pogrešil. To je bilo pred kakimi petimi leti. Do takrat je imel navado, da je vsakokrat pred spanjem pojedel tri tablete "Aspro". Njegova logika za to je bila preprosta:

"Kaj mi treba tableta kadar sem že bolan. Takrat je že prepozno. Vzajem jih raje preje tako, da bacile že v kali zatrem."

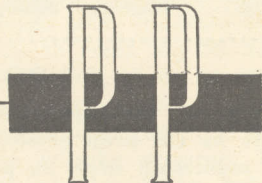
Leta je ta teorija bila kar uspešna. Toda nekega lepega dne je Jože pričel krvaveti skozi usta in tudi skozi nasprotno stran. Zdravnik ga je z rešilnim avtom odpravil v bolnišnico. Tamo so specialisti z zanimanjem poslušali njegovo teorijo o "Aspro prevention treatment" in rekli, da lahko še naprej nadaljuje z njo ako je prepričan, da mu krvavenje ne bo škodilo.

Jože še danes trdi, da je njegova teorija bila popolnoma pravilna, da pa le kemijska sestava "Aspra" ni primerna zanjo.

Še več Vam bom lahko povedal o Jožetu Mag-u. Glavni namen mojega obiska pri njem v Sydneyu je bil ta, da mi razloži kaj več o "inflaciji", ki danes tare ves svet. Saj kot trgovec, ki je šel pred leti v konkurs in potem še bolje živel ima na finančnem polju izredne uspehe in prakso.

Kdor bo njegove teorije resno jemal se bo gotovo marsikaj novega naučil in končno postal še član društva čudakov. Zato le čitajte prihodnjič še več o Jožetu, ki ga mnogi kličejo raje po njegovem priimku: Mag.

Pepe Vešča

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovencem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

Dragi prijatelji v Sydneyu, s tem pismom želim končati svoj "papirnati bomboni napad" na vas, kajti v domovini se mi istekajo zadnji dnevi počitnic in po štirih mesecih potepanja se vračam med vas. Vendar, preden pridem, bi vam rada napisala še toliko stvari, kajti vtisov in doživetij je v meni vse polno in bilo bi mi žal, če bi jih ne posredovala še svežih.

Včeraj, v zadnjem tednu svojih počitnic, 4.7. sem v sprestvu svojih staršev in prijateljev iz Sydneya (Kobalovi, Tomšičevi, Smrdelova, g. Dolenc, g. in ga Okornova... vas tudi lepo pozdravljajo!) odšla v Škofjo Loko, na 20. tradicionalni izseljenški piknik. Že v zgodnjih jutranjih urah so domačini pričakali prve izseljence v pisanih narodnih nošah, ter jim pripeli rdeče nageljne, ter jih kot svate v kočijah odpeljali na škofovski grad. Dež nas je prejšnje dni kar pridno namakal, ta dan pa je brez oblaka, sončen, kot da se tudi vreme veseli z nami. Zbralo se nas je 25.000 (petindvajset tisoč) Slovencev z vsega sveta. Niti organizatorji (Slovenska izseljenska matica in Turistično društvo Škofja Loka) niso pričakovali tolikšnega števila rojakov. Res pisan svet v malem! Sicer pa, saj je tudi piknik sam po sebi bil jubilarno dvajseti. In tistim, ki se še spominjate G. Okorna ki je deset let živel med nami v Sydneyu, naj povem, da je ravno G. Okoren bil med prvimi pobudniki piknika za izseljence pred 20 leti (prvi pikniki kot vem so bili za rojake v Ilirski Bistrici!).

Kulturno zabavni program na pikniku se je začel že v jutranjih urah in je trajal vse do večera. Najprej so se vrstili govorniki, predstavniki slovenske vlade, g. Seliger, predsednik Slov. izseljenske matice, nato pa smo prisluhnili narodno zabavnim ansamblom in Amerike, Argentine, Brazilije in iz raznih evropskih držav (lani so zaigrali naši bratje Plesničar, kdaj drugič pa pride morda na vrsto tudi naša Mavrica, ali pa Sernekov trio...) ter raznim pevskim zborom, oktetom, kvartetom, zaplesale so folklorne skupine, videli smo nastop mladega domačega pevcu Ota Pestnerja in še in še. Nabolj pa nas je vse navdušil folklorni prikaz mlačve pšenice. Vsakdo je lahko poskusil svoje sposobnosti in je mlatil, nazadnje že res kar "prazno slamo".

Na pikniku ni manjkalo narodnih noš vseh naših slov. pokrajin, zagotovo pa nas

je najbolj navdušil prekmurski kurent, ki je s svojimi zvonci in ježevo sekirico vzbujal vsesplošno pozornost. Vsi smo se hoteli slikati z njim. (Sicer pa naj vam povem, da je v kurentovo obleko skočil Prekmurec, ljudski umetnik, Vinko Novak, ki je na pikniku poklonil marsikatero svojo umetnino izdelano iz lesa!)

Naj vam še povem nekaj o organizaciji piknika. Presenetilo nas je, da so pri mizah ves dan stregli natakarji (imeli so res težko delo, saj so se morali s svojimi pladnji prerivati med maso ljudi, da pijača ni bila prav nič dražja kot v kate-rikoli slovenski restavraciji (torej le ne drži trditev da izseljence doma "odirajo") in da je hrana, postregli so nam s pečnim bikom, odojki, čevapčiči in ražnjiči, bila odlična. Ni manjkalo tudi stojnic s suvenirji, ki tudi niso bili dražji, kot v poslovalnicah "Doma". Torej, lahko rečem, da je organizacija in postrežba bila solidna. Sicer pa, to nam je takrat bilo malo važno. Na odru se je nenehno nekaj dogajalo, bila je prava paša za oči in ušesa in če si pogledal malo više nad oder, nad glavami ljudi, si videl naravno kuliso naših hribov in hribočkov z idiličnimi cerkvicami in zato ni čudno, da se je ob kaki pesmi in pogledu utrla tudi marsikatera solza sreče.

Piknik je zame osebno bil zelo veliko doživetje in ko smo se z mrakom poslavljali je gospa Okornova dejala: "Z mozem prideva sem vsako leto in tudi če bom kdaj tako zelo bolna, da bi morala priti po vseh štirih, bom prišla! "In jaz ji verjamem. Le malokje srečaš toliko srečnih ljudi, vidiš toliko stiskov rok, iskrenih objemov in poljubov. Tu se srečujejo rojaki z vsega sveta, ki postanejo eno v ljubezni do matere in domovine.

O samem pikniku, kakor tudi o mnogih drugih stvareh, bi lahko še mnogo pisala, a žal moram priznati, da vseh vtisev še nisem razdelila po predalčkih, ko pa jih bom, vam obljubljam pravi POPOTNI DNEVNIK po domovini, v katerem boste lahko sledili moj sleherni korak od Primorske do Prekmurja. Bi vas zanimalo?

Torej nasvidenje v Sydneyu! Srečna in polna doživetij se vračam med vas. Vas vse ljubeče pozdravlja vaša,

Danica Petrič

P.S. Na 20. izseljenškem pikniku v Škofji Loki je letos prvič bilo zastopano tudi naše Slov. društvo Sydney!

Ljubljansko letališče

LJUBLJANA — Ljubljansko letališče na Brniku bodo preuredili, da bo varnejše. Pregled dvomesečnega dela letališča v juliju in avgustu, — ko so popravljali zagrebško — in je letališče na Brniku služilo letalom mednarodnih linij, je pokazal, da je steza za 300 metrov prekratka, da šestdeset ton osnega pritiska, kolikor je sedaj nosilnost steze, ne zadošča in da svetlobne oznake za pristajanje ne ustrezajo več. Podaljšanje steze za tristo metrov bo omogočilo varno pristajanje

nje vseh letal, ki so sedaj v rabi in tudi tistih, ki jih sedaj še preiskušajo. Letališče tare tudi osvetlitev pristajalne steze. Dosedanji razpored oznak je star že enajst let in je bil primeren za letala, ki so pristajala s hitrostjo 130 do 160 km na uro, danes pa pristajajo s hitrostjo 230 km na uro. Za vsa potrebna dela bo treba precej denarja: za stezo je denar že pripravljen, 13.000.000 dinarjev, za novo osvetlitev pa bo treba še najti kakih 8 milijonov dinarjev.

Osební dohodek

V prostorih izvršnega sveta SRS so podpisali družbeni dogovor o razporejanju dohodka, osebnih dohodkov in nekaterih drugih osebnih prejemkov ter o gibanju, obsegu in sestavi skupne porabe v letu 1975.

Dogovor določa, da najnižji mesečni bruto osebni dohodek v Sloveniji

ne bi smel biti pod 2400 dinarji. Odpravlja limit za osebne dohodke delavcev, ki delajo po učinku in opredeljuje ta učinek samoupravni sporazum panoge. Prav tako bo samoupravni sporazum urejal najvišje osebne dohodke za delavce, katerih delovnega učinka ni moč meriti.

Višje stanarine

Stanarine so se v Sloveniji v glavnem povišale 1. aprila. Stanarine so se povečale za okrog 35 odstotkov, in sicer 25 odstotkov na račun povišanja osnovne stanarine, akrog 10 odstotkov pa zaradi novega točkovanja stanovanj. Hkrati s podražitvijo so za-

gotovljene možnosti za subvencioniranje stanarin in to iz solidarostnega sklada. Prosilci se bodo lahko obrnili s prošnjo za znižanje stanarine na stanovanjsko skupnost, višina družbene pomoči pa bo odvisna od dohodka družine in števila družinskih članov.

— Halo! Tovariš sekretar občinske konference ZSMS?

— Ga pa še ni v službo, tovariš. Kličite pozneje.

— Kako, da ga še ni? Ura je vendar že osem. Mi pa pričemo z delom ob šestih, pa sem mislil...

— Slabo ste mislili. Veste, tovariš sekretar se počasi prebuja. Na svidenje.

Klic ob devetih:

— Halo! Tovariš sekretar občinske konference ZSMS?

— Pri aparatu. Smem vedeti, kaj želite?

— Zanima me, kaj pripravljate mladi konkretnega.

— Konkretnega? Hm, hm... Ja, težko je reči. No, mladi po podjetjih se reorganizirajo. Ustanovljajo organizacije po TOZD. Delo napreduje počasi, a bo. Bo., bo. Drugače pa je težko, veste. Mladi se nimajo kje zabavati. Ni čudno, če zahajajo v hotel ali v gostilne...

— Saj imate vendar svoj klub. Tam bi lahko...

— Klub res imamo, a ni nikogar, ki bi hotel delati. Na ples že pridejo, če ga kdo pripravi, drugače ne. Verjemite, da se mladi v našem mestu nimajo kam dati. Dolg čas jim je.

— Imate taborniško organizacijo?

— Veste, da ne.

— Imate igralsko skupino?

— Po pravici povedano: ne.

— So mladi včlanjeni v Počitniško zvezo?

— Tudi ne.

— Kako je s folklorno skupino? Redno vadi?

— Se mi zdi, da ne.

— Koliko mladih je včlanjenih v pevski zbor?

— Saj ga v mestu sploh ni.

— Mi lahko poveste, koliko mladih se ukvarja s športom?

— Ja, to je pa tako: nimamo telovadnice, a tudi primernih igrišč ni. Bolj malo jih je aktivnih, bolj malo.

— Sem slišal za radio klub...

— So se skregali, pa je propadel.

— Kaj dela trenutno fotoklub?

— Ne vem, da bi sploh kaj delal.

— Kam se odpravlja čolnarska sekcija med letošnjimi počitnicami?

— Niste na tekočem, tovariš. Čolnarjev že nekaj let ni v našem mestu.

— Pa jamarji, kolekcionarji, planinci, ljubitelji narave in tako dalje? Kakšne načrte kujejo?

— O vsem naštetem nisem še ničesar slišal. Se mi zdi, da tega sploh ni.

— Povejte mi za konec, prosim lepo, kaj je glavni problem mladih v vašem mestu.

— Mislim, da to, da se mladi nimajo kam dati. Dolg čas jim je, zato ni nič čudnega, če zahajajo v hotel ali v gostilne.

(Gornje je pobrano iz "Dolenjskega lista" — pa se prav lahko prenese na razmere kjerkoli.)

Jugoslovanska turistična agencija

THE SUNNY

ADRIATIC

VAM NUDI POMOČ NA NAŠEM JEZIKU GLEDE

- Rešavanja dokumentov za vas in vaše srodnike in prijatelje, katere želite pripeljati v Avstralijo.
- Nudimo vam potovanja po najugodnejših cenah z JAT-om ali katerokoli drugo letalsko in pomorsko družbo.
- Denar ni problem — Potujte sedaj in odplačujte pozneje. Nudi vam kredit do \$5000.

Za vse ostale informacije se prosim obrnite na:

177 Collins Street, Melbourne — Tel. 63 7441, 63 7442

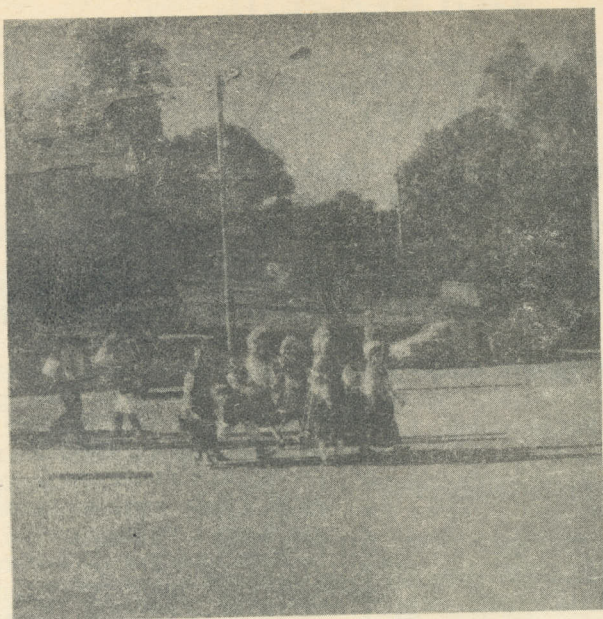
154A Victoria Street Footscray — Tel. 68 3708

VELIKE PONEVERBE V SEŽANI

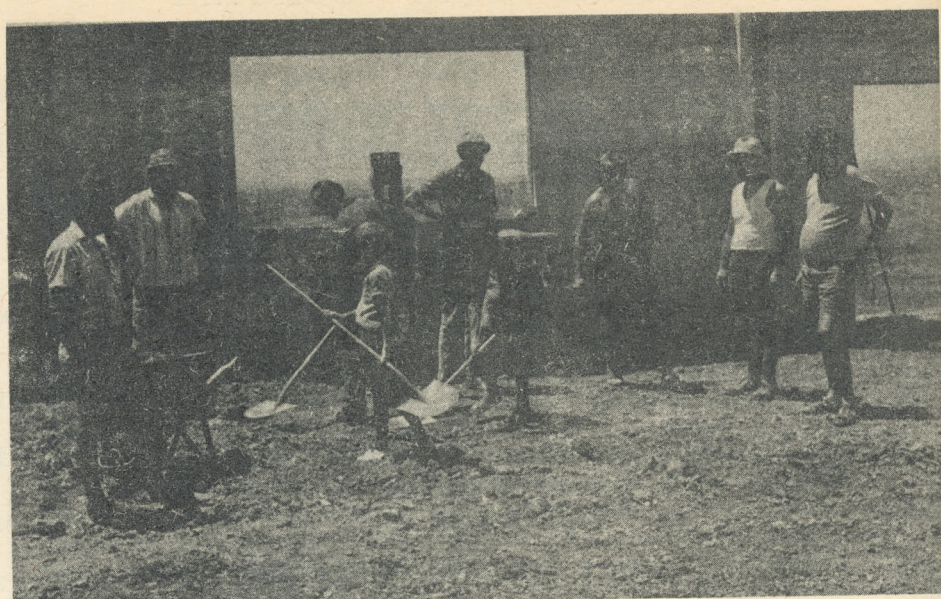
Organi devizne inšpekcije so odkrili cel niz poneverb pri poslovanju uvožno-izvoznega podjetja "Jadran" v Sežani. V preiskovalnem zaporu se sedaj, med drugimi, nahaja četvorica do skoro zelo uglednih oseb, od katerih so nekateri bili člani Zveze komunistov. Bojijo se, da bo nadaljne preiskavanje razkrilo nova neprijetna presenečenja.

Za sedaj so v zaporu Viktor Žiberna, bivši generalni direktor; Ciril Prešeren, upokojeni direktor komercialnega sektorja; Alojz Bandelj, referent za uvoz; Janko Palisk, direktor za uvoz, Arandjel Djordjević šef predstavništva "Jadran" v Beogradu in Dinko Falatar iz Sarajeva ter Franc Rošber iz Ljubljane.

Viktor Žiberna je obtožen, da je od leta 1967 dalje pri vseh takozvanih re-eksportnih poslih naročeval predstavnikom inozemskih firm, da v dokumentih poslanih "Jadran"-u ne navajajo pozitivnih razlik, provizije, reklamacije in izvanredne popuste, nego da jih plačajo njemu direktno ali pa v njegove tajne račune v inozemstvu. Na ta način je za sebe in svoje sodelavce poneveril kakih 1.700.000 novih dinarjev v tujih valutah. Pri preiskavi stanovanja Viktorja Žiberna so našli 20.000 švicarskih frankov, 18.000 nemških mark in hranilno knjižico za preko 82.000 švicarskih frankov

Festival narodne folklore v Elthamu —
Začetek Slovenske povorke

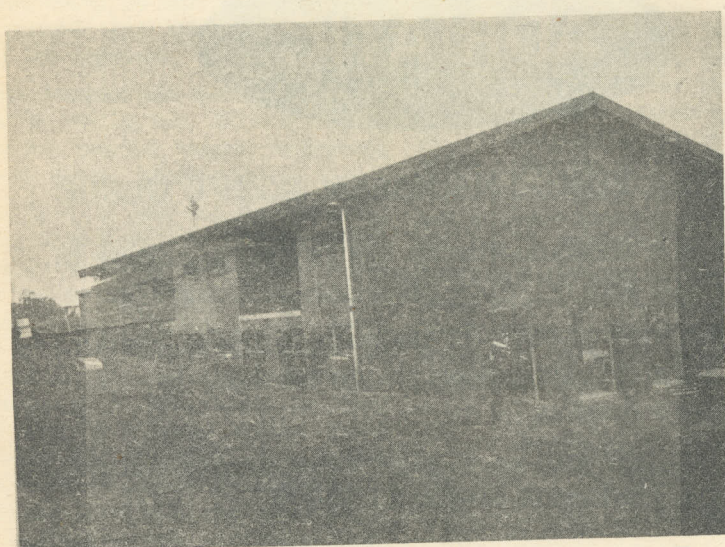
Odborniki in njihovi pomočniki pri gradnji
Slovenskega doma v Horsley Parku, Sydney

Toliko jih je bilo na dan 17. avgusta

Polaganje sanitetnih naprav

Pod streho smo

Frenk Stare med prijatelji, odborniki SDS.
Z leve: Lucijan Kos, Dane Brkovec, Frenk Stare in Jože Petrič.

Milivoj Lajovic, prvi slovenski kandidat
za avstralski Senat.